

Els pallassos bascos Pitx Potx arriben a Bescanó

Dani Chicano
BESCANÓ

L'Anacleto és un esmolet gitano que fa vida en una caravana. Aquest personatge està veritablement content, perquè espera la visita dels seus amics i de la seva néta Romi. Aquesta visita serà l'excusa per mostrar al públic d'El Teatre de Bescanó, avui (17 h), les particularitats del seu ofici, les tradicions de la comunitat gitana i el caràcter d'uns animals com els óssos. *T'estimo* és un espectacle de la companyia basca Pitx Potx, participatiu, per a nens i nenes de llar d'infants, d'educació infantil i primària. ■

El bròquil s'acaba a La Pineda de Sant Gregori

Dani Chicano
SANT GREGORI

El grup musical gironí Electrotoylets presentarà demà (12 h), a l'espai La Pineda de Sant Gregori, l'espectacle familiar interactiu, audiovisual i de música electrònica *S'ha acabat el bròquil*. La formació gironina, que utilitza instruments poc convencionals com ara joguines i altres aparells electrònics, revisa peces del folklore musical català i, en aquests casos, converteix una llegenda popular del Ripollès en una aventura digital. ■

Tres actrius dirigides per Marc Chornet reten homenatge a la dona del segle XX en l'espectacle 'Carmela, Lili, Amanda', a La Planeta

Himnes fets carn

Dani Chicano
GIRONA

Expliquen que tres actrius cantants, de tres edats diferents però amb el tret en comú d'una trajectòria més o menys àmplia en l'àmbit del musical, es van trobar. També compartien un cert refús a l'excessiva superficialitat d'alguns productes del gènere, i les ganes d'experimentar a l'entorn de la capacitat expressiva del teatre musical, amb cançons que posseïxin lletres plenes de significat, de misatges, interpretades a *cappella*, sense més instrument que la pròpia veu.

Isabel Soriano (*La Perrixola, Gaudí, Amadeus, La bella Helena, Flor de Nit*), Noèlia Pérez (*La nit de Sant Joan, Amadeus*) i Neus Pàmies (*X art de música, Les bacants*), són aquestes tres actrius cantants i, darrere d'elles, el director Marc Chornet, que també va posar l'esquer per tal que s'afegís al projecte la seva exprofessora a l'Institut del Teatre, Magda Puyo, dona valenta i enèrgica, que va intervenir en la dramaturgia. La premissa de partida per bastir *Carmela, Lili, Amanda*, que es veurà avui (21 h) i demà (18 h) a La Planeta, va ser la intenció, tal com explica la companyia, d'aportar a l'espectador i al públic "frescor, es-

Carmela, Lili i Amanda; Isabel, Noèlia i Neus, les dones protagonistes ■ MARLIA PRODUCCIONS

Haguessin volgut incloure en el text la frase: "La meva àvia era més progre que tu!"

pontaneïtat, il·lusió, alegria, optimisme i, per què no, també la nostra memòria", en uns moments complicats. Van afrontar, doncs, aquest espectacle de creació evocant aquests valors i van desco-

brir que aquest exercici les remetia al testimoni de les seves àvies i les seves mares, dones del segle XX que van viure guerres, penúries i repressions i, malgrat tot, van ser capaces de lluitar i conquerir, amb molt esforç, les llibertats que en aquests moments de crisi pateixen una clara involució. De fet, una frase que els hagués agradat incloure al muntatge és la següent: "La meva àvia era més progre que tu!" La conclusió era clara: "Potser la memòria que cal és la vital. Començar a recordar les vides de les dones que ens van engendrar i

que van tenir de somriures unes èpoques que ja només es recorden en clau de tragèdia. De les dones que es van veure obligades a somniar mentre la majoria dormia."

Tres noms emblemàtics

Les tres actrius van adoptar els noms de tres dones protagonistes de tres cançons, gairebé himnes, que remetien automàticament a tres moments transcendents del segle XX: la Guerra Civil espanyola (*Carmela*), la Segona Guerra Mundial (*Lili*) i la postguerra i la repressió de les llibertats (*Amanda*).

L'objectiu confessat era "contraposar la història oficial i oficiosa a les vivències reals, sovint allunyades dels relats nostàlgics amb què s'acostuma a evocar el passat més recent. Si el relat masculí de les penúries del segle XX s'acostava al drama tràgic, l'energia i l'instint de supervivència femení, el de les rereguardes, pot acostar-se a la comèdia dramàtica." Parlen de noms propis com els de Dolores Ibárruri (*La Pasionaria*) Neus Català i Federica Montseny, o dones anònimes la biografia de les quals ha inspirat el muntatge, un seguit de situacions que es desenvolupen en un lloc indeterminat, ja que l'escenografia, de manera volguda, no té res de referencial. Situacions que esdevenien batalles aparentment petites, quotidianes però significatives, que havien de lliurar diàriament en àmbits com ara la sexualitat, les desigualtats socials i laborals, la marginació, la maternitat i la independència.

El projecte d'aquest muntatge, que es va estrenar a la Sala Atrium de Barcelona el novembre del 2011, amb crítiques molt positives, va ser guanyador de l'edició de l'any passat de la beca Metropol per a la creació d'arts escèniques de l'Ajuntament de Tarragona. ■

La corrupció, a escena

Dani Chicano
LLAGOSTERA

El Teatre Casino Llagosterenc presenta avui (22 h) l'espectacle *Corruptia, una regió de l'est*, una comèdia que retrata amb sornegueria i acarnissament justificat la corrupció de determinats perso-

natges del món de la política, malgrat que hi ha una intenció de transcendir l'anècdota per arribar a la categoria. *Corruptia* explica les facècies d'un líder polític egòlatra, ambiciós, megalòman, interessat, il·luminat, envoltat de tota una cort de llepaculs tan o més interessats que ell

que, de moment, s'accontenten amb les restes de la festa. Josep Lluís Fitó és l'autor del text d'aquesta obra, en què no és gens complicat identificar la figura de l'expresident de la Generalitat valenciana, Francisco Camps, i diversos personatges que el freqüentaven. És per aquest motiu que aquesta peça ha estat censurada en diverses poblacions del País Valencià, en què el poder municipal estava en mans de representants del PP, que són els que surten més perjudicats d'aquesta sàtira hilarant. ■

La realitat serà un joc

Dani Chicano
SALT

Les companyies Taat i Farres Brothers, amb la complicitat del Teatre Lliure, presenten demà (12 h) l'espectacle infantil *Un bosc de cames*, adreçat a nens i nenes de tres a sis anys. L'espectacle, una

barreja de teatre i titelles, explica la història d'una nena que es perd entre la multitud, en una estació de tren. El punt de vista de la dramaturgia és el de la nena, que només veu cames i passa molta por, però coneixerà persones que l'ajudaran en la recerca del seu pare. ■

La protagonista, perduda a l'estació de tren ■ X. GARCIA